

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: I.Mf.30.006/2021/6. szám

A felperesek:

felperes1 (cím1) I. rendű;

felperes2 (cím2.) II. rendű;

felperes3 (cím3) III. rendű;

felperes4 (cím4.) IV. rendű

Az I.,II.,III.,IV. rendű felperesek képviselője:

ügyvéd1 (cím5)

Az alperes:

alperes1 (cím6)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (cím7, ügyintéző: ügyvéd2

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes (17. sorszám alatt)

A per tárgya:

munkaviszony jogellenes megszüntetésének következménye

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék mint munkaügyi bíróság

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

11.M.70.017/2020/15. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az I.,II.,III. rendű felperesek keresetét elutasítja. Mellőzi az alperes az I.,II.III. rendű felperesek javára perköltségben és az államnak másodfokú eljárási illetékben marasztalását, és az alperes részéről az államnak fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 117.164.- (száztizenhétezer-százhatvanégy) forintba leszállítja. Az ítéletet az ezen felüli részében helybenhagyja.

Kötelezi az I.,II.III. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül: az I. rendű felperes 120.072. - (százhúszezer-hetvenkettő) forint, a II. rendű felperes 183.698.- (száznolcvanháromezer-hatszázkilencvennyolc) forint, a III. rendű felperes 229.560.- (kettőszázhuszonkilencezer-ötszázhatvan) forint együttes első – és másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a IV. rendű felperesnek 62.000.- (hatvankettőezer) forint másodfokú perköltséget és az államnak – külön felhívásra – 156.219.- (százötvenhatezer-kettőszáztizenkilenc) forint feljegyzett másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű felperes 2003. március 3-án, a II. rendű felperes 2004. október 13-án, a III. rendű felperes 1999. július 1-jén, míg a IV. rendű felperes 2000. május 2. napján létesített határozatlan idejű munkaviszonyt az alperesi munkáltatónál értékszállító munkakörben. A helység1, cím8 szám alatti telephely volt a felperesek munkaköréhez kapcsolódó szervezeti egység, ahol a napi szolgálat megkezdésekor jelentkeztek, átvették és a munkájuk ellátásához szükséges munkaeszközöket felvették, a munkaidő végeztével ugyancsak e telephelyre tértek vissza.
- [2] 2017. nyarán vezérigazgatói döntés született a költségek racionalizálásáról. Ennek keretében 2017. szeptember 1. napjától felszámolták a helység1 telephelyet, az értékszállító és feldolgozó üzem összevonásra került, és helység2 telephelyet alakítottak ki.
- [3] 2017. augusztusában az alperes több fórumon tájékoztatta a helység1i munkavállalókat a várható változásokról és arról, hogy senkinek a munkaviszonyát nem kívánják megszüntetni. Az egyik állománygyűlésen Név HR igazgató arra a kérdésre, hogy mi lesz azzal, aki nem írja alá a munkaszerződésmódosítást, azt válaszolta, „senki ne gondolja, hogy végkielégítéssel fog távozni a cégtől.”
- [4] A munkavállalók közül a II., III. és IV. rendű felperesek a munkaszerződésmódosítást nem írták alá.
- [5] Mindezek után az I. rendű felperes munkaviszonya az alperesnél 2017. augusztus 30. napján kelt munkáltatói felmondással szűnt meg, egy rejtett formában megkezdett és nyílt formában folytatódó ellenőrzés eredményeként. A felmondás indoka: az értékátadás idejére az értékszállító járművet az I. rendű felperes lezáratlanul hagyta. A II. és III. rendű felperes munkaviszonyát az alperes szintén a 2017. augusztus 30-án kelt intézkedéssel szüntette meg. A II. rendű felperes felmondásának indoka ugyancsak az volt, hogy az értékátadás idejére az értékszállító járművet lezáratlanul hagyta. A III. rendű felperes munkaviszonyát az alperes azért szüntette meg, mert egy értékszállítás alkalmával az értékszállító járművön várakozva elaludt. A IV. rendű felperes munkaviszonyát az alperes 2017. október 13-án szüntette meg azonnali hatályú felmondással egy rejtett ellenőrzésre hivatkozva, azt követően, hogy a IV. rendű felperes több alkalommal megkereste az alperesi vezetőket, mi várható a jövőbeni foglalkoztatása tekintetében.
- [6] A IV. rendű felperes esetében a felmondás indoka az volt, hogy az értékszállítási feladat teljesítése után a leparkolt gépjárművéhez képest a tér másik oldalán lévő pékségbe átment, amelyhez nem kért előzetesen engedélyt a diszpécser-szolgálatától vagy a felettes vezetőjétől.
- [7] Végleges kereseti kérelmében az I. rendű felperes 357.500 forint, a II. rendű felperes 1.268.490 forint, a III. rendű felperes 550.000 forint, a IV. rendű felperes 956.739 forint kártérítést kért elmaradt jövedelem címén kompenzációs átalányként. Ezen felül az I. rendű felperes 693.000 forint, a II. rendű felperes 660.000 forint, a III. rendű felperes 1.860.080 forint és a IV. rendű felperes 996.000 forint végkielégítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Kifejtették, hogy a munkáltatói intézkedés indokolása nem felelt meg a valóság és a világosság követelményének; emellett hivatkoztak az alperes rendeltetésellenes joggyakorlására. Hangsúlyozták, hogy amennyiben azonnali hatályú felmondással az alperes nem szüntette volna meg az II., III. és IV. rendű felperesek jogviszonyát, velük szemben rövid időn belül rendes felmondással kellett volna élni, és ezzel együtt a felmentési időre járó átlagkeresetet és a végkielégítést is meg kellett volna fizetni részükre. Ezt elkerülendő az

alperes a módosítást alá nem író felpereseknél fokozott ellenőrzést rendelt el, bízva abban, hogy hibáznak. Az I. rendű felperest az alperesnek nem volt szándéka ellenőrizni, mert ő aláírta a szerződésmódosítást, a IV. rendű felperest kívánta ellenőrizni, de előre nem tervezett váltás miatt az I. rendű felperest ellenőrizték, és így került sor a szabályszegés megállapítására.

- [8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta a felmondás indokainak jogszerűtlenségét és a rendeltetésellenes joggyakorlás tényét. Kifejtette, hogy az alperesi ellenőr nem konkrét munkavállalókat, hanem járatokat ellenőrzött mindenféle prekoncepció nélkül. A munkáltatónak joga, sőt kötelezettsége a munkavállalók ellenőrzése. A csatolt táblázatra hivatkozva kifejtette, hogy Zala megyén kívül a Magyarország más megyéiben fekvő településeken is ellenőrző tevékenységet végzett ebben az időben. A kereseteket összecsurgósításukban nem vitatta.
- [9] A Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.165/2017/45. számú közbenső ítéletével megállapította, hogy a felperesek elmaradt munkabér címén támasztott kártérítési követelése és a végkielégítés iránti követelése megalapozott. A másodfokon eljáró Zalaegerszegi Törvényszék 2.Mf.20.731/2019/5. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a IV. rendű felperes vonatkozásában helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy a IV. rendű felperes munkaviszonya jogellenes megszüntetése következményeként az alperes kártérítési felelőssége és végkielégítés fizetési kötelezettsége fennáll. Az I.,II.,III. rendű felperesek vonatkozásában az elsőfokú közbenső ítéletet hatályon kívül helyezte, és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasította. Rámutatott arra, hogy az új eljárás során abból kell kiindulni, hogy az I.,II.,III. rendű felpereseket érintő felmondási indokok valósak és okszerűek, és abban kell állást foglalni, hogy a felperesek által hivatkozott joggal való visszaélés a munkaviszony megszüntetésekor bekövetkezett-e.
- [10] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest kártérítésként elmaradt jövedelem címén az I. rendű felperes javára 357.500 forint, a II. rendű felperesnek 1.268.490 forint, a III. rendű felperesnek 550.000 forint, a IV. rendű felperesnek 956.739 forint megfizetésére; kötelezte továbbá az alperest végkielégítés címén az I. rendű felperesnek 693.000 forint, a II. rendű felperesnek 660.000 forint, a III. rendű felperesnek 1.860.080 forint, a IV. rendű felperesnek 996.000 forint megfizetésére. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság közbenső ítélete okán csak abban kellett állást foglalni, hogy a munkáltató intézkedése az Mt. 7. §-ában meghatározott joggal való visszaélés tilalmába ütközik-e, a felperesek által hivatkozott jogsértő alperesi eljárás megállapítható-e. Utalt a Kúria 5/2017.(XI.28.) KMK véleménye 1. pontjához fűzött indokolásra, mely szerint azt kell vizsgálni, hogy az alperes formálisan jogszerű eljárása a módja tekintetében rendeltetésellenes volt-e.
- [11] Kifejtette, hogy a felperesek esetét nem lehet egymástól függetleníteni, együttesen kell vizsgálni a jogviszonyok megszüntetésének módját és körülményeit. Rögzítette, hogy az átszervezést követően a munkaszerződésmódosítást csak a II.,III., IV. rendű felperesek nem írták alá, és a jogviszonyuk hossza alapján alanyi jogot szereztek volna munkáltatói felmondás esetén a végkielégítésre.
- [12] A meghallgatott tanú1, tanú2 és tanú3 tanúk egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy a 2017. augusztusi állománygyűlésen Név HR igazgató egyértelműen azt mondta, aki nem írja alá a szerződésmódosítást, ne gondolja, hogy végkielégítéssel fog távozni. A nyilatkozat tartalmát tanúvallomásaiban Név1 ugyan vitatta, azonban az elsőfokú bíróság a többi tanú vallomása alapján igazoltnak találta. Kifejtette, hogy a felperesek ellenőrzése után a feltárt kötelezettségszegések tényét az alperes olyan súlyúnak ítélte meg, amely a legsúlyosabb szankciót idézte elő, ugyanakkor a súlyos kötelezettségszegésként értékelendő gyakorlatra

nem hívta fel az állományban maradt dolgozók figyelmét, nem készített intézkedési tervet. A felperesek elbocsátását követően a meghallgatott értékszallítók úgy nyilatkoztak, hogy az I. és II. rendű felperesnek felrótt gyakorlat szerint végezték továbbra is a munkájukat. Név2 ellenőrzést végző munkavállaló tanúvallomásában kifejtette, máskor is volt példa rá, hogy az értékszallítók őrizetlenül ott hagyták nyitott ajtóval a gépjárművet, bár ezek főleg zárt postai udvaron történtek. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján azt állapította meg, hogy a munkáltató - a felperesek esetét kivéve - nem értékelte olyan súlyúnak e szabályszegést, hogy az a többi munkavállaló esetében a munkaviszonyuk megszüntetését idézte volna elő. A rendelkezésre álló ellenőrzési ívekből pedig azt a következtetést vonta le, hogy a felperesek rövid időn belül zajló ellenőrzései célirányosak voltak, céljuk a munkaviszonyuk megszüntetésére irányult. A felpereseken kívül nem volt olyan munkavállaló, akit két különböző napon is ellenőriztek volna. Mindezek összegzéseként megállapította a visszaélésszerű alperesi joggyakorlás tényét, és a módosított kereset szerinti összegben marasztalta az alperest, aki ezek összecszerű helyességét nem vitatta.

- [13] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést; kérte annak megváltoztatását és a kereset elutasítását. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróságnak - figyelemmel a jogerős közbenső ítéletre - abból kellett kiindulnia, hogy a felmondási indokok valósak és okszerűek: e körben további bizonyítást, megállapítást az elsőfokú bíróság nem tehetett, kizárólag azt vizsgálhatta, hogy megsértette-e az alperes a joggal való visszaélés tilalmát. Az elsőfokú bíróság a tanúk vallomását nem megfelelően értékelte: Név tanúvallomásában kifejtette, hogy a végkielégítéssel kapcsolatban semmiféle negatív kijelentést nem tett, csupán közölte az érintettekkel a vezetői döntést, és tájékoztatta arról a dolgozókat, hogy a munkáltató nem kívánja megszüntetni senkinek a munkaviszonyát; aki ezzel a változással nem tud együtt élni, a munkáltatóval kell megállapodnia, szankció nem hangzott el. Tévesen értékelte az elsőfokú bíróság Név2 nyilatkozatát is, aki egyértelműen előadta, hogy nem konkrét munkavállalókat ellenőrzött, hanem járatokat, mindenféle prekoncepció és részrehajlás nélkül. Ezt támasztja alá, hogy az ellenőrzés során csak akkor jutott tudomására, hogy ki vezeti az általa ellenőrzött járatot, amikor azt a helyszínen megvizsgálta. A munkáltatónak joga, sőt kötelezettsége a munkavállalók ellenőrzése, az ellenőrzések akár célzottak is lehetnek, erre vonatkozóan az Mt. sem tartalmaz kikötést. Lehetősége van a munkáltatónak akár mindennap ellenőrizni bármelyik munkavállalója munkavégzését, tehát az ellenőrzés nem volt jogellenes.
- [14] Téves az elsőfokú bíróságnak az a ténymegállapítása is, hogy csak az I.,II. rendű felpereseknél vonta maga után a munkaviszony megszüntetését az a kötelezettségszegés, hogy őrizetlenül, nyitott ajtóval otthagyták a gépjárművet. Név3 volt értékszallító becsatolt iratanyagából megállapítható, hasonló szabályszegésért hasonló jogkövetkezményt alkalmazott volna az alperes, a munkavállaló azonban ezt nem várta meg, hanem közös megegyezéssel megszüntették a munkaviszonyát.
- [15] Az alperes rendelkezett ellenőrzési tervvel, ebből megállapítható, hogy a helységi munkavállalók nem a teljes évben kerültek ellenőrzésre. Az alperes részéről tehát a joggal való visszaélés hiányzik, az ellenőrzések során nem élt vissza az ellenőrzés jogával, és nem sértette meg az Mt. 7. § (1) bekezdésében írtakat. Az ellenőrzések a hatályos Ellenőrzési Kézikönyvben leírt normák betartása szerint zajlottak le. Vitatta a perköltség összegét is; utalt arra, hogy a felperesek ügyvédi munkadíja eltúlzott, kérte annak mérséklését, figyelemmel arra, hogy az ügyvéd nem a teljes peres eljárás folyamatában vett részt, nem jelent meg minden tárgyaláson, és az ügy nem igényelt különösebb egyedi jogi érvelést, kutatómunkát, jogszabályi háttér tanulmányozását sem.
- [16] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Kifejtették, hogy az elsőfokú bíróság ítélete mind jogalapjában, mind

összecszerőségében megalapozott, a tényállás megállapítása pontos és az abból levont jogi következtetések is helytállóak. Természetes az, hogy a munkavállalók egy 3 évvel ezt megelőzően történt állománygyűlésből, melynek témája az átszervezés, leginkább arra emlékeznek, hogy az őket megillető végkielégítésben részesülhetnek-e, ha nem írják alá a szerződésmódosítást. Az alperes ellenőrzési jogát természetesen a felperesek sem vitatták, azonban azt nehezményezik, hogy az célirányosan, kifejezetten a felperesek ellen irányult, azért, hogy annak eredményét a rendkívüli felmondásoknál az alperes fel tudja használni. A 2017. június 9-től november 21-ig terjedő időszakban végzett értékszallítási ellenőrzések száma 396, melyből 40 a zalai régiót, és ebből minden 5. a felpereseket érintette, felperes4 IV. rendű felperes tekintetében a legszembetűnőbb, ténylegesen 21 alkalommal ellenőrizték.

- [17] A fellebbezés nagyobb részt alapos.
- [18] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás iratai alapján az alábbiak szerint pontosítja, illetve egészíti ki.
- [19] A felperesek egyszemélyes járaton végezték az alperesnél munkaviszony keretében az értékszallítói feladataikat. A „Szabályzat az értékszallítások rendjéről” 2. pontja szerint az értékszallító a pénz- és értékszallítási feladat végrehajtása közben az alábbi funkciókat látja el: járatparancsnok, biztonsági kísérő, biztonsági értékszallító. Egy fős járat esetében az értékszallító egy személyben felelős a járatparancsnok, a biztonsági kísérő és a biztonsági értékszallító feladatainak a szabályoknak megfelelő ellátásáért.
- [20] Az I. rendű felperes ellenőrzése 2017. augusztus 16-án történt. A II. rendű felperest 2017. augusztus 15-én és 16-án, a III. rendű alperest 2017. augusztus 17-én és 18-án ellenőrizték a munkavégzése közben. Az alperes a II. és III. rendű felperesen kívül az értékszallítói ellenőrzésről készült jelentés szerint többek között Név4, Név5, Név6 munkavállalókat a perbeli időszakban több napon is ellenőrizte.
- [21] Az alperes az I. rendű felperes munkaviszonyát a 2017. augusztus 30-án kelt munkáltatói felmondással 2017. augusztus 31. napjától kezdődően szüntette meg arra hivatkozással, hogy az I. rendű felperes 2017. augusztus 16-án értékszallítóként, járatparancsnokként teljesített szolgálatot a ZL4 egyszemélyes járaton. A járatlapon szereplő helység1 1. számú Posta értékszallítási címet a sajátkezüleg vezetett menetlevél szerint 7 óra 35 perc - 7 óra 45 perc között kereste fel. Az alperes ellenőre rejtett, majd nyílt formában ellenőrizte, és azt tapasztalta, hogy az I. rendű felperes a posta udvarán az értékszallító járművet lezáratlanul, nyitott állapotban otthagya az értékátadás idejére. A gépjármű őrizet nélküli, nyitott állapotát az ellenőrnek a jegyzőkönyvben tett aláírással elismerte, e szándékos cselekményével súlyosan és jelentős mértékben megszegte a társaságnál hatályos értékszallítási biztonsági szabályokat.
- [22] Az alperes a II. rendű felperes munkaviszonyát a 2017. augusztus 30-án kelt munkáltatói felmondással 2017. augusztus 31. napjával szüntette meg arra hivatkozva, hogy a II. rendű felperes 2017. augusztus 17. napján értékszallítóként, járatparancsnokként teljesített szolgálatot a ZL7D egyszemélyes járaton. A járatlapon szereplő helység3 1. számú Posta értékszallítási címet a sajátkezüleg vezetett menetlevél szerint 17:00 és 17 óra 10 perc között kereste fel. A járaton végzett munkát a társaság ellenőre rejtett majd nyílt formában ellenőrizte, és azt tapasztalta, hogy a II. rendű felperes beállt a posta udvarára, és az értékszallító járművet lezáratlanul, nyitott állapotban otthagya az értékátadás idejére. A gépjármű őrizet nélküli, nyitott állapotát az ellenőrnek a jegyzőkönyv aláírásával a helyszínen elismerte. E szándékos cselekménnyel súlyos mértékben megszegte a társaságnál hatályos értékszallítási biztonsági szabályokat.
- [23] A III. rendű felperes munkaviszonyát az alperes 2017. augusztus 30-én azonnali hatályú felmondással szüntette meg arra hivatkozva, hogy a III. rendű felperes 2017. augusztus 16-án

értékszállítóként, járatparancsnokként teljesített szolgálatot a ZL4 egyszemélyes járaton, és a járatlapon szereplő helység⁴ Posta értékszállítási címet a sajátkezüleg vezetett menetlevél szerint 5 óra 40 perc és 6 óra 25 perc között kereste fel. A munkát a társaság ellenőre rejtett formában ellenőrizte, aki azt tapasztalta, hogy a III. rendű felperes e címen, egy félreeső helyen megállt az értékszállító gépjárművel, és a várakozás alatt a gépjárműben elaludt. Az ellenőr többször bekopogott a járműbe, erre a munkavállaló nem reagált, nem ébredt fel. Ezt az esetet a III. rendű felperes sem a diszpécsterszolgálatnak, sem a felettes vezetőnek nem jelezte. Az esetről fényképfelvételt készült, a munkavállaló e szándékos cselekményével súlyos mértékben megszegte a társaságnál hatályos értékszállítási biztonsági szabályokat.

- [24] A fentiek szerint kiegészített és pontosított tényállás alapján alaptalan, jogi érvekkel alá nem támasztott az alperes IV. rendű felperes tekintetében előterjesztett fellebbezése. A Zalaegerszegi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Mf.20.731/2019/5. számú jogerős közbenső ítélete ugyanis megállapította, hogy a IV. rendű felperes munkaviszonyának a megszüntetése jogellenes volt, amely következményeként az alperes kártérítési felelőssége és végkielégítés fizetési kötelezettsége vele szemben fennáll. Az alperes e kereset összegszerűségét nem vitatta, ezért az elsőfokú bíróság – helyesen - a keresettel egyezően marasztalta az alperest a IV. rendű felperes javára kártérítés és végkielégítés fizetésében.
- [25] Nem értett egyet azonban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak az I.,II.,III. rendű felperesek keresetét teljesítő érdemi döntésével, annak jogi indokaival.
- [26] A jogerős közbenső ítélet rögzítette - ahogy azt az elsőfokú bíróság is a megismételt eljárásban kiindulási alapként vette figyelembe -, hogy az I., II. és III. rendű felperesek tekintetében a felmondás indoka valós és okszerű. Így a megismételt eljárásban kizárólag azt kellett vizsgálni, hogy az I.,II.,III. rendű felperesek munkaviszonya megszüntetésekor az alperes megsértette-e az Mt. 7. § (1) bekezdésében szabályozott joggal való visszaélés tilalmát. Ennek során a IV. rendű felperes esetét már nem kellett figyelembe venni.
- [27] Az Mt. 7. § (1) bekezdése szerint tilos a joggal való visszaélés. E törvény alkalmazásában joggal való visszaélés különösen, ha az mások érdekeinek csorbítására, érdekérvényesítési lehetőségeinek korlátozására, zaklatására, véleménynyilvánításának elfojtására irányul vagy ahhoz vezet. E felsorolás csak példálózó jellegű, nem konkretizálja vagy szűkíti a joggal való visszaélés intézményének tartalmát. A joggal való visszaélés tényállása tehát nem értelmezhető szűkítően, hanem minden döntés, joggyakorlás mögött meghúzódhat, amelynek célja a másik fél rendeltetésszerű joggyakorlásának és köteleességteljesítésének korlátozása vagy megakadályozása, és ebből adódóan az adott jog gyakorlásától eltérő hatása van.
- [28] Az I.,II.,III. rendű felperesek a joggal való visszaélésre hivatkozva két kereseti tényállítást adtak elő: 1. a 2017. augusztusában tartott állománygyűlésen a HR igazgató, Név azt a kijelentést tette, hogy „aki nem írja alá a munkaszerződésmódosítást, az ne gondolja azt, hogy végkielégítésre lesz jogosult”; 2. az alperes az ellenőrzés jogával visszaélt, a munkaszerződésmódosítást alá nem író II. és III. rendű felperessel szemben az átlagos gyakorlathoz képest jóval nagyobb számban rendelt el ellenőrzést. E tényállítások bizonyítottságát a másodfokú bíróság álláspontja szerint felperesenként kell vizsgálni, miután az alperes mindegyik felperessel szemben külön-külön járt el, és tette meg a más-más kötelezettségszegésre alapított vitatott intézkedését.
- [29] Az I. rendű felperes vonatkozásában egyik tényállítás sem értelmezhető, miután az I. rendű felperes a munkaszerződésmódosítást aláírta, és nem hivatkozott arra, hogy az állománygyűlésen történtek miatt tette meg; másrészt vele szemben az alperes egyetlen alkalommal - állítása szerint tévedésből - folytatott le 2017. augusztus 16-án ellenőrzést, és ekkor észlelte az ellenőr a felmondás alapját képező szándékos, lényeges kötelezettségszegést az I. rendű felperes részéről. Az e magatartásra alapított felmondást a jogerős közbenső ítélet valósnak és okszerűnek tartotta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a munkavállalót

megilleti a munkavállalók ellenőrzésének joga, különös tekintettel a munkakörük jellegére; az egyszeri ellenőrzés nem tekinthető zaklatásnak, a rendeltetésével össze nem férő munkáltatói magatartásnak.

- [30] A II. és III. rendű felperes a munkaszerződés módosítását nem írta alá, de miután nincs tényadat arra, hogy pontosan mikor volt augusztusban az az állománygyűlés, amin az elsőfokú bíróság által helyesen mérlegelt (tanú4, tanú1, tanú2 és tanú3) tanúvallomások alapján tett ténymegállapítás szerint Névtől elhangzott a II. és III. rendű felperesek által „burkolt fenyegetésként” megélt mondat, figyelemmel a II. és III. rendű felperesek ellenőrzésének időpontjaira (2017. augusztus 15., 16., illetve 17. és 18.), joggal való visszaélésként nem minősíthető; amely egyébként nem is volt alkalmas a megfélemlítésükre, hiszen a munkaszerződésük módosítását a HR igazgató szavai ellenére nem írták alá.
- [31] A II. és III. rendű felperest két nap ellenőrizték, mindkettőjükénél – általuk is elismerten - lényeges kötelezettségszegést állapított meg az alperesi ellenőr, amely az általuk végzett munkára tekintettel a jogerős közbenső ítélet szerint okszerűen vezetett az azonnali hatályú felmondáshoz. A tényállás-kiegészítés szerint a II. és III. rendű felperesek egyszemélyes járatokon teljesítettek szolgálatot, a szabályzat szerint ilyen esetben mindhárom tevékenységgel kapcsolatos szabályok betartása az ő kötelezettségük, tehát magatartásukat ekként kellett vizsgálni. Az alperesnek mint munkáltatónak joga a munkavállalói ellenőrzése. Az alperes 2017. évi ellenőrzési terve és az elvégzett ellenőrzések listája szerint a III. negyedévre esett a helységi munkavállalók ellenőrzése. Az ő ellenőrzésük - a IV. rendű felperest kivéve - egy vagy két nap történt, ami megfelel az alperes éves ellenőrzési átlagának, hiszen a jelentés szerint –az elsőfokú bíróság ténymegállapításától eltérően - az alperes több, a II. és III. rendű felpereseken kívüli munkavállalót is két nap ellenőrzött. A IV. rendű felperesnél volt az ellenőrzés valóban kirívóan nagyszámú, az ő ellenőrzését azonban – az alperes joggal való visszaélésére hivatkozásként - a II. és III. rendű felperesek keresetének vizsgálatakor nem lehetett figyelembe venni, és az ő javukra értékelni.
- [32] A II. és III. rendű felpereseket nem visszaélésszerűen ellenőrizte az alperes, az megfelelt a gyakorlatának, így a II.,III. rendű felpereseknél sem lehetett azt megállapítani, hogy e jogával az alperes visszaélt volna.
- [33] A felperesek hivatkoztak még arra is, hogy az általuk tanúsított kötelezettségszegés más esetekben nem járt ilyen súlyos jogkövetkezménnyel. Ezt az egyenlő bánásmódot sértő magatartásként lehetne esetleg értékelni, erre azonban a felperesek nem alapítottak kereseti kérelmet, így a perben vizsgálat tárgyát sem képezhette.
- [34] Az így kifejtett indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az I., II. és III. rendű felperes vonatkozásában a perben alkalmazandó 1952. évi III. törvény (1952. évi Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az I.,II. és III. rendű felperesek keresetét elutasította; az ezen felüli részében: a IV. rendű felperesre vonatkozóan pedig az ítéletet helybenhagyta.
- [35] Az I.,II., és III. rendű felperesek keresetét a bíróság elutasította, erre figyelemmel módosult a felek között a pervesztesség- pernyertesség: a másodfokú bíróság az 1952. évi Pp. 78. § (1) bekezdésére tekintettel mellőzte a pernyertes alperes elsőfokú perköltségben és másodfokú eljárási illetékben marasztalását, és az I.,II.,III. rendű felpereseket kötelezte a pernyertes alperes első- és másodfokú eljárásban felmerült költsége megfizetésére. Ezek összegét a másodfokú bíróság a pertárgy értéke alapján (I. rendű felperes:1.050.500.- forint, II. rendű felperes: 1.928.580.-forint, III. rendű felperes: 1.952.739.- forint) a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdés szerint állapította meg.
- [36] Az I. II. és III. rendű felperesek munkavállalói költségkedvezménye folytán a le nem rótt első- és másodfokú eljárási illetéket pervesztességükre figyelemmel az állam viseli.

- [37] Az alperes fellebbezése a IV. rendű felperes tekintetében sikertelen volt, ezért köteles a IV. rendű felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetni, ami áll az őt képviselő ügyvéd munkadíjából, melynek összegét a másodfokú bíróság a pertárgyérték alapján az IM. rendelet fent megjelölt rendelkezése szerint állapította meg. Köteles továbbá az alperes a IV. rendű felperes keresete tekintetében az első – és másodfokú eljárásban feljegyzett eljárási illetéket megfizetni. A másodfokú bíróság erre tekintettel az elsőfokú eljárási illeték címén fizetendő összeget leszállította, és kötelezte az alperest a másodfokú eljárásban - a IV. rendű felperest érintő – feljegyzett eljárási illeték megfizetésére az 1952. évi Pp. 78. § (1) bekezdése és a jelen eljárásban alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM.r. 13. § (2) bekezdése alapján.
- [38] A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el a 112/2021. (III. 6.) Korm. rendelet 27. §-a alapján, figyelemmel a 39. § (1) bekezdésében, valamint a 160/2021. (IV. 1.) Korm. rendelet 2. §-ában írtakra.

Pécs, 2021. június 23.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Vogycska Petra s.k. bíró